

[Formanden]

med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

1) Anden behandling af lovforslag nr. L 242:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 13/8 90. Første behandling 13/8 90. Betænkning 13/8 90).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 2-3 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 243:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Tillæg til dækning af petroleumsafgift).

Af socialministeren (Aase Olesen).

(Fremsat 13/8 90. Første behandling 13/8 90. Betænkning 13/8 90).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 244:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om stempelafgift m.v. (Forlængelse af foranstaltninger til imødegåelse af tvangsauktioner samt stimulering af omsætningen af ejerboliger).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 13/8 90. Første behandling 13/8 90. Betænkning 13/8 90).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling**Klaus Hækkerup (S):**

Fra førstebehandlingen til andenbehandlingen har skatteministeren stillet et ændringsforslag til det lovforslag, vi havde til behandling. Vi kritiserede ved første behandling, at det lovforslag, vi skulle behandle, havde været så lang tid undervejs, men man kunne dog så forvente, at når det havde været så lang tid undervejs, var det også ordentligt forberedt.

Vi må sige, at de foretræder, vi havde anledning til i udvalget, og den drøftelse, vi havde med ministeren, klart førte til, at ministeren måtte indse, at det var nødvendigt at ændre det lovforslag, der var fremsat.

Men hvad er det så for en ændring, regeringen og regeringens støttepartier har vedtaget? Jo, der er to former for virksomheder, der kan sælge afgiftsfri petroleum: registrerede virksomheder og virksomheder, der har en særlig bevilling til at sælge afgiftsfri dunkpetroleum. Og hvad er det for en løsning, regeringen og regeringens støttepartier har valgt? De har valgt over for to typer af virksomheder, der udøver præcis den samme funktion, men som blot i de offentlige registre er registreret forskelligt, at sige, at for den ene part ophører fritagelsen med øjeblikkelig virkning, og for den anden part er vi sandelig så large, at vi giver en dag til.

Med det storsind, regeringen her har udvist, vil jeg sige, at man virkelig har opnået at forskelsbehandle i øvrigt ens virksomheder. Vi finder ikke, der er nogen grund til, at man på den måde prøver på at lave en for os at se kunstigt skabt forskel.

Man kan spørge, om ikke de virksomheder, der er bevillingsvirksomheder, og som altså får en dag ekstra, ellers ikke ville have vanskeligt ved at slippe af med det, de har hjemkøbt til lager i forventning om, at det kunne sælges uden afgift. Og til det må vi sige, at vi over for de repræsentanter for det private erhvervsliv, der havde foretræde for Skatteudvalget, kun har tilkendegivet, at der ikke ville være nogen som helst problemer med at sælge den petroleum, der allerede var hjemkøbt med henblik på afgiftsfrit salg. Den vil oven i købet kunne sælges med en betydelig fortjeneste, der tager sit udgangspunkt i de kraftige stigninger, vi i de sidste dage har oplevet i oliepriserne.

[Klaus Hækkerup]

Der er altså ingen saglige begrundelser for den forskel, regeringen og regeringens støttepartier har valgt, og som i sig selv indebærer, at man for den ene type af virksomheder, der sælger afgiftsfri petroleum, forlænger den farce, vi har oplevet på området, med yderligere en dag.

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne stærkt anbefale, at man ophæver den forskel og stemmer for de ændringsforslag, vi har stillet.

Jytte Hilden (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne beklage, at det ikke under udvalgsarbejdet har været muligt at ændre alle de gale principper, som findes i det foreliggende lovkompleks, og dermed mener jeg ikke alene lovgivningen på socialministerens område, men også på skatteministerens område.

Der vil opstå nye forskelle, forskelle vil blive forøget, der vil være principper, som vi overtræder, som ikke tidligere er blevet overtrådt i sociallovgivningen, der vil blive mere bureaukrati, og der vil være en absurd kompensationsmodel for kommunerne – især har forslaget på socialministerens område slagside i relation til Københavns Kommune.

Dette har det ikke været muligt at få ændret under udvalgsarbejdet, og det vil sige, at det, der nu sker, er, at den fattige familie rammes, de studerende rammes, kontanthjælpsmodtagere med børn rammes, og der sker en ændring befolkningsgrupper imellem, som jeg ikke tror nogen med åbne øjne ville være gået ind i, hvis det ikke netop havde været på grund af denne hovsløsning, som skulle laves færdig.

Derfor skal jeg kort sige, at vi sammen med SF har stillet et ændringsforslag, der i hvert fald forsøger at rette op på en af absurditeterne, på en af ulighederne i forbindelse med dette lovkompleks, nemlig spørgsmålet om, hvordan kommunerne kompenseres for den merudgift, som kommunerne får, når pensionister – sociale pensionister, alderspensionister og førtidspensionister – skal have kompensation for den ekstra varmeudgift. Vi ønsker, at staten fuldt ud betaler den kompensation til de kommuner, der har denne udgift. Det er staten, der får glæde af den forøgede indtægt ved, at afgiften for højes, og derfor mener vi også, at det bør være staten, der fuldt ud kompenserer kommunerne.

Men for at det ikke skal være løgn, har vi i Folketingets Socialudvalg fået papirer, der

klart viser, at Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune, der har 80 pct. af alle de boliger, der er opvarmet med petroleum, kun bliver kompenseret med knap 12 pct. af det beløb, der er tale om der skal kompenseres for; for det princip, man bruger, er det DUT-princip, som virker i andre sammenhænge, men som på denne måde giver kompensation til kommuner, som knap har en eneste pensionist, der har en petroleumsovn.

Jeg skal opfordre til, at man stemmer for Socialdemokratiets og SF's ændringsforslag, og ellers med en let hovedrysten forlade talerstolen.

Jens Thoft (SF):

Jeg beklager, at resultatet af udvalgsarbejdet er blevet, at cirkuset ikke stopper i aften, men først i morgen aften, og jeg beder ministeren bekræfte, at det er rigtigt forstået, at de varer, som tappes i aften, og som køres ud i nat, og som sælges i morgen, kan sælges afgiftsfrit.

Jeg beder endvidere ministeren bekræfte, at jeg har forstået det rigtigt, når jeg siger, at de lagre, der ligger f.eks. på Prøvestenen, ikke kan tappes afgiftsfrit i tankvogne efter midnat, uanset hvordan faktureringen er sket. Altså, at de kulbrinter, der tappes i aften, og som er kørt ud i nat, og som sælges i morgen, kan sælges afgiftsfrit, mens de lagre, som ligger f.eks. på Prøvestenen, ikke kan tappes afgiftsfrit i tankvogne, efter at Folketinget har vedtaget lovforslaget.

Jeg beder ministeren bekræfte, at det er korrekt forstået.

SF har stillet ændringsforslag, som er i overensstemmelse med det beslutningsforslag, som Socialdemokratiet har fremsat, og jeg har med lidt undren konstateret, at Socialdemokratiet ikke kan støtte vores ændringsforslag. Men sådan er der jo så meget. Jeg beklager.

SF er tilfreds med, at ministeren under udvalgsbehandlingen er fremkommet med ændringsforslag. Vi mener ligesom Socialdemokratiet, at farcen bør stoppes, og vi er kede af, at ministeren har lavet et hul, så man også i morgen vil kunne sælge afgiftsfri fyringspetroleum.

Jeg synes i øvrigt, at udvalgsarbejdet har været overordentlig oplysende. Og jeg undrer mig i al stilfærdighed over, at den ekspertise, som jeg under udvalgsarbejdet har opdaget at regeringspartimedlemmer – jeg tænker ikke mindst

[Jens Thoft]

på et specielt konservativt folketingspartimedlem, som også er brændselshandler – har besiddet, ikke har været inddraget under ministerens udarbejdelse af lovforslaget, for havde regeringen brugt den ekspertise, som er i egne rækker, havde man altså haft et bedre lovforslag. Jeg vil i al stilfærdighed opfordre ministeren til en anden gang at bruge den ekspertise, han har inden for egne rækker.

Agerschou (SF):

Som det vil være fremgået både af førstebehandlingen, SF's betækningsbidrag til bl.a. lovforslag nr. L 243 og de ændringsforslag, vi har stillet i forbindelse med lovforslag nr. L 242, mener SF, at andre økonomisk dårligt stillede grupper end pensionister skal kompenseres for petroleumsafgiften. Men under alle omstændigheder støtter SF, at pensionisterne får en kompensation. Og når regeringen absolut vil gennemføre en ordning under sociallovgivningen, er socialministerens forslag sandsynligvis det eneste mulige.

Imidlertid mener vi, at det er meget urimeligt og meget uacceptabelt, at finansieringen af det pågældende forslag gennemføres på en sådan måde, at f.eks. Københavns Kommune får en nettomerudgift på adskillige millioner kroner, mens der sandsynligvis er kommuner, der ikke har så meget som én petroleumsfyret lejlighed, men alligevel får en kompensation for den merudgift, de ikke har.

Derfor har SF været med til at stille et ændringsforslag, der betyder fuld statsrefusion for de faktiske merudgifter, som kommunerne har.

I den forbindelse skal jeg gøre opmærksom på det, som socialministeren også har bekræftet i Folketingets Socialudvalg, at det ændringsforslag, SF er med til at stille, ikke betyder forøgede udgifter i forhold til socialministerens finansieringsforslag.

Vi mener, det er urimeligt, at nogle kommuner skal have indtægter for udgifter, de ikke har, mens vi samtidig ser andre kommuner – og det er specielt København, jeg taler om – der ikke får dækket den manko, de får, men får nettomerudgifter.

Vi har fået mange forklaringer på, hvorfor man absolut er nødt til at fastholde den ordning, socialministeren nu har fundet på. Der er ikke nogen af de forklaringer, der efter vores opfattelse holder vand.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal her ved andenbehandlingen gøre et par bemærkninger til lovforslag nr. L 244. Vi har sammen med Socialdemokratiet stillet et ændringsforslag, der skal lukke det hul, som ligger i, at man også kan opnå stempelfritagelse ved disse fiktive handler, der kan laves mellem nært beslægtede personer. Det var et ændringsforslag, vi stillede også før sommerferien. Vi håber naturligvis, at et flertal denne gang vil komme til fornuft og støtte dette ændringsforslag.

Men ellers vil jeg sige følgende: Under behandlingen af lovforslaget har vi fået en række svar fra Boligministeriet, og de svar bekræfter de bange anelser, vi har haft hele tiden. Vi synes ærlig talt, det er chokerende, at man vil gennemføre en lovgivning på et så spinkelt grundlag, som tilfældet er her.

Sandheden er, at man ikke ved noget som helst om, hvordan ejerboligpakken har virket hidtil. Der er ikke kommet én faktisk oplysning om, hvordan den har virket, i de svar, vi har fået. Vi hørte fra boligministeren i eftermiddags nogle betragtninger om, hvordan man regnede med at det måske kunne være gået, men det har ikke været muligt at få ét officielt faktisk svar på, hvordan pakken hidtil har virket. Alligevel vil man i dag gennemføre en forlængelse af pakken, fordi man har en fornemmelse af – nogle anelser om – at der er behov for en forlængelse af pakken, men ingen ved, om dette behov reelt er der.

Jeg har sjældent fået så intetsigende svar under et udvalgsarbejde, som tilfældet har været med hensyn til ejerboligpakken. Og jeg synes, at det er chokerende, at vi her i Folketinget på dette sene tidspunkt er nødt til at fungere så meget i den blå luft, som tilfældet i virkeligheden er med hensyn til denne ejerboligpakkeforlængelse.

Endelig vil jeg gentage det, vi sagde i eftermiddags, nemlig at der er her tale om en omvendt Robin Hood-omfordeling, hvor man helt bevidst vil subsidiere ejerboligsektoren med et tocifret millionbeløb, og hvor man ved, at disse penge skal finansieres af de dårligst stillede, der ikke får kompensation for petroleumsafgiften, og hvor man ved, at man her til efteråret under finanslovforhandlingerne vil lave store nedskæringer for de dårligst stillede. Vi synes, det er uanstændigt, og det arbejder, vi har været

[Holger K. Nielsen]

ude for her, bekræfter os yderligere i, at det er en fuldstændig forkert politik, man er inde på her.

Vi er stadig væk imod ejerboligforlængelsen.

Glistrup (FP):

Når Folketinget har været forsamlet i går og i dag, skyldes det jo alene, at en mediehetz og kraftig lobbyvirksomhed har pisket svage politikere rundt i manegen til at få lavet dette her. Allerede ved førstebehandlingen dokumenterede jeg, at denne mediehetz og lobby var aldeles forløjet, enøjet og ensidig. Der er ikke i sommer solgt én liter petroleum, som har været utilsigtet, som har været misbrug eller har været fidus, eller hvad det er blevet kaldt. Det borger det forslag for fra december 1988, som blev gennemført – »ingen skat på opvarmning med petroleum«, som det hed. Det med disse til-litersdunkefjollerier har ikke noget med 1988-forslaget at gøre. Det er udelukkende groet i Det Konservative Folkepartis urtegård i 1986 og kan derfor heller ikke bruges som et angreb på det, der har fundet sted.

Men når man så ser den følgende udvikling, bliver det jo endnu mere graverende. 1989 begyndte, som vi måtte regne med, med et forholdsvist beskedent provenutab, og et rent hel-ejet dansk firma havde allerede fra 1986 haft et fortrinligt produktionsapparat nede i Åbenrå, hvor man producerede fyringspetroleum, som dels var meget miljøvenligt, fordi dets svovlindhold var 80 pct. mindre, end hvad man ellers fyrrer med, og som altså netop var i overensstem-melse med Vor Fælles Fremtid efter Brundt-landrapporten, fuldstændig som det skulle være, og som dels ikke frembød nogen brandfare, fordi det havde et højere flammepunkt.

Dette danske firma blev så krydset af de mul-tinationale selskaber, der gerne ville have et større marked. Det kunne man læse om i Ber-lingske Tidende hen imod slutningen af 1989. Og så kommer Q 8, der var de førende dengang, Statoil og lignende og smider en bunke på mar-kedet, som nu indgår i skatteministerens stati-stikker, men som viste sig at være det rene og skære bedrageri, hvor man solgte fyringspetro-leum, som i virkeligheden ikke var petroleum, og som man også har fået sin straf for, men som stadig væk står, som om det er solgt som fy-ringspetroleum. Også en bunke autodiesel og andre ting blev ført ind under den statistik, som

skatteministeren nu påberåber sig. Det var det, der først fik det til at kæntré, men det blev da heldigvis stoppet, delvis ved politiets og skatte-kontrollanters mellemkomst.

Så fik den samme lobby skatteministeren til at føre den sag, som medierne senere har ført, med, at det skulle være utilsigtet, og den tabte han så totalt ved Momsnævnet, der gennem-analyserede tingene og faktisk fulgte Frem-skridtspartiets synspunkt, nemlig at der intet misbrug er i det salg, der er sket i henhold til loven fra 1988.

Det sker den 18. april. Den 26. april slår de multinationale olieselskaber til igen ved den store middag, de afholder for bl.a. Energiud-valgets formand – energiministeren var vist og-så med – og andre, og det er det, der fører til, at det hele afsporer. For så starter man med et samråd i Energiudvalget, hvor man siger: Nu skal man stoppe og bremse dette danske firmas funktioner, og derefter kommer det af hr. Svend Heiselberg i formiddags omtalte forslag fra skatteministeren, hvorefter al den gode fyrings-petroleum ikke kunne sælges mere, fordi man skulle ned under et lavere flammepunkt. Hr. Svend Heiselberg bebrejdede så Fremskridts-partiet, at vi selvfølgelig sagde nej til et sådant brandusagligt, brandmiljøfjendtligt, brandfar-ligt forslag, som skatteministeren ville komme med.

Derfor endte det med, at der blev udsendt pressemeddelelse fra skatteministerens side på regeringens vegne om, at nu kunne branchen disponere i hvert tilfælde frem til oktober, og det kunne de tilrettelægge deres investeringer efter.

Det var energiministeren særdeles utilfreds med, og så kommer det, vi har oplevet i som-mer, og det er, at energiministeren med stats-penge har kastet 75 mio. l fyringspetroleum ud på det danske marked. Hver en dråbe mersalg af fyringspetroleum, vi har oplevet her i som-mer, skyldes energiministeren, der har fundet det nede i Spanien, ført det hjem og kastet det ud på det danske marked, fordi de multinationale selskaber ikke selv kunne producere. Der var kun Haahr Benzin, der havde sit produktionsanlæg nede i Åbenrå, og de internationale selskaber havde brændt sig én gang på at lave svindel og bedrag. Nu allierede de sig så med denne energiminister, der åbenbart ikke kan li-de Haahr Benzin – de er derovre fra Vejlekan-

[Glistrup]

ten begge to – og derfor kommer dette mersalg, som man kan opgøre på forskellig måde, på et sted mellem 45 mio. l og 60 mio. l, men det var altså 75 mio. l, som blev kastet ud fra statens side. Det er udtalt til Information for den 1. august af DONG's direktør, og til trods for alle forsøg via skriftlige spørgsmål, samråd osv. har det ikke kunnet afkræftes, det, som DONG's direktør er refereret for i Information for 1. august, nemlig at man har købt og videresolgt fyringspetroleum i en størrelsesorden, som efter de af skatteministeren omtalte statistikker ganske klart har været basis for hele den ballade, vi har haft i sommer, og som altså er produceret af den energiminister. Allerede tidligere havde energiministeren efter middagen i olierepræsentationen den 26. april vist, at Haahr Benzin kunne han i hvert tilfælde ikke lide, og at det danske firma skulle knaldes. Det er det, der er sandheden om grunden til, at vi har siddet her i dag.

Så fremsætter skatteministeren, som har lovet både i sin pressemeddelelse af 29. maj og i meddelelser til branchen af 22. juni, at der kunne disponeres i hvert tilfælde frem til oktober, et forslag, der skal træde i kraft ved midnat mellem den 13. og 14. august.

Hvad sker så ved udvalgsbehandlingen i dag? Der laver man totalt om på ikrafttrædelsesreglerne. Man havde givet ganske bestemte regler, som man i sidste uge udsendte meddelelse til branchen om, hvorefter man kunne regne med at have et minimumskvantum pr. virksomhed på 40.000 l, som man kunne sælge afgiftsfrit til jul eller til februar, eller hvornår man nu ville sælge det, og det har branchen disponeret efter. Nu vågner den op i morgen efter at have haft denne meget anstrengende uge, hvor man selvfølgelig ikke har indstillet sig på, at man skal gå på arbejde i morgen, og opdager pludselig, at den afgiftsfrihed, som skatteministeren havde tilsagt ved det forslag, som han udsendte i torsdags, ville man med det ændringsforslag, som regeringen stiller til anden behandling, totalt slå en streg over. En bunke konkurser og fallisementer kan meget let blive følgen af, at man har slettet det, man havde tilsagt fra skatteministerens side. Så siger man ganske vist: Jamen så skal nogle firmaer – det er meget svært juridisk at finde ud af hvilke – have lov til at sælge i morgen, eller i dag er det efterhånden blevet. De kan så sælge, men det er

der ikke nogen der opdager, før dagen i dag er gået til ende. De har rigeligt i at sove, når de skal overholde 11-timers-reglen, og hvad der nu ellers ligger inden for arbejdsmiljøbeskyttelsesområdet, før de efter disse meget anstrengende døgn kan sælge.

Reelt er der altså ikke nogen som helst indrømmelse fra skatteministerens side i det ændringsforslag, som han stiller til anden behandling. Det er et retssikkerhedsbrud oven på alle de andre retssikkerhedsbrud, som skatteministeren har begået hele vejen igennem, for han siger: Der er nogle, der henholder sig til en gældende skattefrihedslov, dem kan man ikke regne med, de må være forberedt på, at de med ganske kort varsel kan blive overfaldet af en lovgivning, som skatteministeren foreslår. I hvert tilfælde går der lang tid, før man igen med alvor kan lytte, når skatteministeren begynder at tale om, at han skulle være den tapre kæmper for beskyttelse af retssikkerhed inden for skatteområdet. Dette er i hvert tilfælde et udpræget eksempel på retsusikkerhed. Ikke blot havde skatteministeren selv forsikret, at der ikke ville ske noget før i oktober måned, og finansministeren havde tilmed, mens skatteministeren var bortrejst, været ude med, at der ikke ville ske noget før den 1. januar 1991. Alle de dispositioner, som branchen har truffet, slår skatteministeren nu en streg over, når han siger, at sådan nogle, der tror, vi har skattefrihed i Danmark, kan virkelig ikke regne med, at de skal få lettelse af nogen som helst art.

Derfor er situationen nu den, at både til skatteministerens ændringsforslag og til lovforslaget, som det tegner sig i sin helhed, må man simpelt hen vende tommelfingeren nedad, hvis man vil bevare det mindste skin af retssikkerhed.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg ved godt, man ikke skal være nærtagende i politik og specielt ikke i en debat om disse ting klokken kvart over tolv om natten, og jeg ved også godt, at man skal tage hr. Glistrups argumenter med et gran salt. Det har vi jo vænnet os til efterhånden.

Man skal også være bæret over, at hr. Glistrup mener, at fordi jeg spiser tre retter mad med nogle olieselskaber på Hotel d'Angleterre – og ministeren i øvrigt også gør det – gennem-

[Duetoft]

fører Folketinget i dag en afgift på dunkpetroleum. Den store ære er selvfølgelig flot.

I al stilfærdighed vil jeg godt sige til hr. Glistrup, at hr. Glistrup i forhandlingerne i foråret hos skatteministeren forsøgte at sige, at jeg var korrupt, at hr. Glistrup i eftermiddag gentog det, og at hr. Glistrup nu for 5 minutter siden også gjorde det, ikke med det ord, men ved at påstå, at grunden til, at vi gør dette, er, at nogle olieselskaber har inviteret os til aftenselskab.

Jeg vil godt bede hr. Glistrup fra talerstolen beklage den udtalelse, for jeg synes, det er ret groft at påstå over for en politisk kollega, at han kan købes på den måde. Hvis hr. Glistrup gad se efter, ville hr. Glistrup opdage, at både hr. Poul Nielson og jeg lang tid inden den pågældende sammenkomst på Hotel d'Angleterre – der i øvrigt er en årligt tilbagevendende begivenhed, hvor også det olieselskab, som hr. Glistrup repræsenterer i aften, er repræsenteret – rent faktisk rejste denne sag, og derfor er det aldeles uforskammet at påstå det, som hr. Glistrup både i foråret, i eftermiddag og i aften har gentaget.

Jeg håber, at jeg med disse bemærkninger, som måske unødigt har trukket tiden ud, har fået stoppet hr. Glistrups argumentation, for nogle af os er faktisk trætte af at høre på det.

Karen Højte Jensen (KF):

Når jeg har bedt om ordet, skyldes det faktisk det betækningsbidrag, der er kommet fra Socialdemokratiet.

Efter en lang drøftelse i Socialudvalget med henvisning til bilag må det undre mig særdeles meget, at man ikke er i stand til bare så meget som at skrive korrekt af efter det bilag, man henviser til.

Man kommenterer, at Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune har 80 pct. af alle de boliger, der opvarmes med dunkpetroleum. Havde Socialdemokratiet gjort sig den ulejlighed at have bilaget ved sin side, havde man måske også kunnet skrive korrekt af. Det drejer sig om, at 80 pct. af lejligheder – altså ikke boliger – opvarmet med ovne er beliggende i Københavns Kommune og i Frederiksberg Kommune, og det fremgår tydeligt af notatet, at det ikke nødvendigvis er petroleumsovne. Når man så oven i købet hæfter det på, at Frederiksberg Kommune og Københavns Kommune kun får 12 pct. af det samlede kompensations-

beløb, synes jeg, man bevæger sig på grænsen til bevidst at manipulere med disse tal. At 80 pct. af alle lejligheder, der er opvarmet med ovne, er beliggende i Københavns Kommune og i Frederiksberg Kommune, betyder ikke nødvendigvis, at Københavns Kommune får en udgift, og det er også veldokumenteret. Jeg mener faktisk, at man sammenligner procentsatser uden nogen som helst sammenhæng. Jeg synes, det er fint at være politisk uenig, men jeg synes ikke, det er fint, når man forsøger at fordreje de virkelige tal.

Det Konservative Folkeparti stemmer imod det ændringsforslag, der er stillet, om at give 100 pct. refusion fra staten til de kommuner, der har denne udgift. Vi mener, at man vil fjerne et incitament for de enkelte kommuner til aktivt at se på, hvem det er, der får tilskuddene.

I øvrigt mener vi, at DUT-princippet, som er aftalt mellem kommunerne og regeringen, set over en længere periode fungerer på tilfredsstillende måde.

Formanden:

Nattesæde kan være både muntert og underholdende, har man fortalt mig, men må jeg bede om, at man dæmper samtalen lidt ned i hvert fald under dette møde.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det er rigtigt, som fru Karen Højte Jensen siger, at der i Socialdemokratiets betækningsbidrag ikke burde have stået, at 80 pct. af alle boliger, der opvarmes med dunkpetroleum, befinder sig i Københavns Kommune og i Frederiksberg Kommune. Der burde have stået alle ovne.

Når det er sagt, vil jeg gerne have fru Karen Højte Jensen til fra denne talerstol at fortælle mig, om de 948.000 kr., som er det kompensationsbeløb, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune får, ikke er knap 12 pct. af 8.304 mio. kr., som er det totale beløb, der gives i kompensation til kommunerne.

Under det samråd, vi har haft, og i de spørgsmål og svar, vi har fået fra socialministeren i forbindelse med udvalgsbehandlingen, har det været fuldstændig klart, at alle tal, alle procenter og alle beregninger bygger på skøn, så man næsten må mene, det er pinligt. De eneste eksakte tal er de tal, vi rent faktisk har fra in-

[Jytte Hilden]

denrigsministeren, der kommune for kommune, amt for amt viser, hvilken kompensation der ifølge DUT-princippet vil blive givet.

Den påstand, vi kommer med, er, at dette DUT-princip på ingen måde egner sig til en sag, hvor langt størstedelen af de mennesker, som skal have kompensation, bor i Københavns Kommune og i Frederiksberg Kommune. Derfor synes vi, som også SF's ordfører, hr. Agerschou, var inde på, at det er intet mindre end absurd at give 12.000 kr., 24.000 kr., 36.000 kr. i kompensation til kommuner, der næppe har en eneste pensionist, som varmer op med petroleum.

Jeg vil gerne have, at fru Karen Højte Jensen fra denne talerstol bekræfter den sidste del af det indlæg, jeg har haft, og så beklager jeg, at der ikke står ovne, men at der står opvarmning med dunkpetroleum.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne takke fru Jytte Hilden, fordi hun så åbent erkender, at det betækningsbidrag – den del af det, som jeg tog frem – ikke er korrekt fremstillet sammenlignet med de papirer, vi har haft. Det kan ske, når man har travlt.

Så vil jeg gerne sige, at det er jo ingen hemmelighed, det står regeringen og forligspartnerne bag, at der mangler 3,3 mio. kr. i kompensation til Københavns Kommune.

I eftermiddags, da vi havde første behandling af dette lovforslag, fremførte socialministeren klart nogle andre eksempler på, hvorledes Københavns Kommune i andre sammenhænge ved samme princip havde haft en fordel. Vi finder ingen anledning til på indeværende tidspunkt at ændre det princip, som er aftalt med kommunerne, og derfor stemmer vi, som jeg nævnede det, imod det ændringsforslag, som fru Jytte Hilden er medforslagsstiller til.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg vil godt anholde fru Karen Højte Jensens bemærkninger om, at vores betækningsbidrag ikke er rigtigt, og at jeg skulle have givet udtryk for det.

Jeg har givet udtryk for, at der er et enkelt ord, nemlig opvarmning med dunkbenzin, som burde have været erstattet af et andet ord, nemlig spørgsmålet om ovne.

Ellers er hver en holdning og hvert et bogstav, der står, udtryk for, hvad Socialdemokratiet mener.

Jeg vil godt spørge fru Karen Højte Jensen, om hun ikke også husker, at Københavns Kommune ikke alene har brug for kompensation for de udgifter, der er til sociale pensioner, men også til de kontanthjælpsmodtagere, som skal have kompensation, og at dette beløb er af en størrelsesorden – vi har ikke fået noget som helst fast, det kan man nemlig ikke så tit få fra Socialministeriet – der nærmest er det dobbelte af den kompensation, som kommunen burde have fået for de sociale pensionister.

Det er det, dette drejer sig om, fru Karen Højte Jensen. Der er hverken hoved eller hale på det lovforslag. Det har social slagside, og det har en profil, som vi ikke kan være tjent med.

Derfor vil jeg gerne have, at fru Karen Højte Jensen bekræfter fra denne talerstol, at der er tale om en fuldstændig urimelig mangel på kompensation til Københavns Kommune, som intet har at gøre med det, som har været diskuteret i udvalget, at Københavns Kommune har fået overkompensation i forbindelse med nogle ordninger i Tøndermarsken.

Det var ikke muligt for hverken ministeren eller ministerens embedsmænd at overbevise Socialdemokratiet om, at der er hoved og hale på dette forslag.

Så det spørgsmål, jeg stiller til fru Karen Højte Jensen, er, om fru Karen Højte Jensen vil komme op på denne talerstol og dokumentere, at Københavns Kommune i andre sammenhænge har fået den kompensation, som de nu ikke får, og dokumentere, at der er en lang række områder, hvor det er tilfældet.

Det er ikke det indtryk, jeg har, og det er ikke i de papirer, jeg har fået, og det er ikke de svar, jeg har fået.

Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har her ved anden behandling valgt at dele sit ordførerskab mellem to ordførere. Fru Jane Oksen vil efterfølgende redegøre for synspunkterne vedrørende lovforslaget fra socialministeren.

Jeg skal i korthed gøre et par bemærkninger til lovforslag nr. L 242 og de ændringsforslag, udvalgsarbejdet har afstedkommet.

Lovforslaget, som det var under førstebehandlingen, havde en bestemmelse om, at man

[Behnke]

ude hos de enkelte forhandlere kunne have 40.000 l petroleum, som så kunne sælges afgiftsfrit efter ikrafttrædelsen af de nye afgifter.

Det viste sig under de opklarende spørgsmål og debatten under udvalgsarbejdet, at en sådan ordning var langt fra administrerbar, og der vil opstå en masse tilfældigheder, som det ikke var hensigtsmæssigt at indføre på nuværende tidspunkt i denne debat.

Derfor blev der indgået den aftale, at hele spørgsmålet om de 40.000 l i § 3 udgik. Til gengæld ønskede vi stadig væk, at den enkelte forhandler ikke skulle risikere at brænde inde med en mængde petroleum, der var hjemkøbt afgiftsfrit, og som så kunne give anledning til problemer for den enkelte forhandler. Derfor blev der for forhandlerens vedkommende tale om at udvide salgsperioden med endnu et døgn.

Man kan så sige, når man ser det tidspunkt, hvor vi forhandler disse ting, at det kunne være, at det hele skulle være skubbet endnu et døgn, for ingen havde vel forventet, at vi nu allerede har den 14., længe før vi når til tredjebehandlingen af disse lovforslag.

Det skal da heller ingen hemmelighed være, at havde det stået til Fremskridtspartiet, havde ikrafttrædelsen af disse lovforslag allerhelst først været den 14. august år 2090 frem for år 1990, men vi har indgået et forlig om disse ting og er tilfreds med, at vi, således som det fremgår af teksten, har skabt mulighed for, at de enkelte forhandlere fortsat kan sælge afgiftsfri dunkpetroleum i endnu et døgn.

Formanden:

Må jeg bede om lidt ro også i sidegangen.

Jane Oksen (FP):

S og SF har leveret nogle meget fyldige betænkingsbidrag til L 243. De går mest på, hvor synd det er for studerende, kontanthjælpsmodtagere osv., at forslaget medfører øget bureaukrati, og at der er en stor slagside for København.

For at tage det sidste først synes jeg, at man vedrørende København passende burde have offentliggjort endnu et bilag, som påviser, hvilke favorable forhold der er i København, når det gælder varmereger.

Et regneeksempel fra Socialministeriet viser, at ved en egenbetaling på 3.600 kr. – altså efter minimumsreglerne for varmegjælp – svarer det

faktisk til en egenbetaling på 1.400 kr. i København. Altså slipper brugere i København langt billigere end i den øvrige del af landet. Det var nok værd at nævne, når man taler om denne slagside til København.

Med hensyn til København har Socialdemokratiet også altid stået i spidsen, når det gjaldt særtilskud osv., og der vil sikkert være en lang række områder, hvor København får tilskud, som andre kommuner i landet ikke får. Det er helt forkert at trække København frem som en stakkels kommune. Den har højere socialudgifter end de øvrige kommuner i landet, og hvis indenrigsministeren havde været til stede her i dag, ville han sikkert kunne belære Socialdemokratiet om Københavns Kommunes forhold, så de kom til at fremstå mere troværdigt.

Noget af det allervæsentligste ved dette forslag er også, at vi bør se på, at petroleumsopvarmede lejligheder har en langt, langt lavere gennemsnitshusleje end boliger med centralvarme. Efter de beregninger, vi har fået fra ministeriet, er gennemsnitshuslejen faktisk 6.500 kr. mindre i petroleumsopvarmede lejligheder end i centralopvarmede lejligheder. Det giver unægtelig mulighed for, at der af en sådan husleje godt kan ydes lidt mere til en petroleumsafgift. Ikke fordi Fremskridtspartiet er tilhængere af øgede afgifter, men når dette her skal hænge sammen økonomisk, bør vi også prøve at vende bøtten en gang og se, hvad det egentlig er for penge, vi taler om.

Socialdemokratiet talte også om øget bureaukrati, og det har Ældre Sagen også været inde på. Men af et af svarene fremgår det jo, at meningen med tilskuddet er, at det skal udbetales sammen med pensionen og sammen med varmegjælpen, altså en gang månedlig og ikke på en eller anden tosset måde med en årlig udbetaling af tilskuddet, som Ældre Sagen har været inde på.

Med hensyn til bloktilskud kan det selvfølgelig diskuteres, hvorledes disse fordeles, men det er jo ikke det, diskussionen drejer sig om i dag. Vi fik oplyst i udvalgmødet, at der vistnok var omkring 527 forskellige ingredienser, der spiller ind, når bloktilskuddet skal beregnes, så at trække netop petroleumsafgiften ind i et sådant regnestykke er ikke korrekt.

Fremskridtspartiet kan som sagt ikke følge de bemærkninger, Socialdemokratiet og SF er kommet med. Vi mener, de i den grad er vildle-

[Jane Oksen]

dende, da netop kontanthjælpsmodtagere, studerende og andre i petroleumsopvarmede boliger har så lav en husleje, at ingen – eller i hvert tilfælde ganske få – vil komme op på en sådan grænse for kontanthjælp, at det bliver dyrere for dem. Det ved fru Jytte Hilden også godt, men man forsøger at vildlede med disse bemærkninger.

Formanden:

Det er ikke for at få nattero, jeg beder om en lille smule ro i salen og sidegangen. Så er det skatteministeren.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Enhver afgiftslov giver et overgangsproblem. Den afgiftslov, vi her taler om, er ikke nogen undtagelse.

Normalt er det sådan, når der indføres en afgift på et område, at så laves overgangsbestemmelserne sådan, at der ikke skal svares afgift af allerede indkøbt lager. Det foreliggende lovforslag afviger fra denne normale regel.

Lovforslaget sonder mellem registrerede virksomheder og ikkeregistrerede virksomheder. For så vidt angår registrerede virksomheder skal der svares afgift også af lagre med virkning fra den 14. august kl. 0.00, og for ikkeregistrerede virksomheder er der i lovforslaget indbygget den regel, at der for store lagre – og det er i lovforslaget defineret som lagre med mere end 40.000 l – skal svares afgift af allerede indkøbt lager. For mere normale lagre behandles ikkeregistrerede virksomheder sådan, som det er normalt, når der indføres afgifter, nemlig at der ikke skal betales afgift af allerede indkøbt lager. Denne ikrafttrædelsesbestemmelse har givet tvivl om, hvornår det så rent faktisk er slut med salg af afgiftsfri petroleum. Ikke mindst henvendelser fra branchen selv har bidraget til den tvivl. Regeringen og forligspartierne er derfor blevet enige om at stille et ændringsforslag, hvor den skrappe ikrafttrædelsesregel fastholdes. Det betyder altså, at det fastholdes, at der med virkning fra den 14. august ikke længere kan ske afgiftsfri udlevering fra registrerede virksomheder, men for at undgå tvivl om, hvornår muligheden for afgiftsfrit salg stopper, så erstattes 40.000-liters-reglen for ikkeregistrerede virksomheder af en dato, sådan at ikkeregistrerede virksomheders salg af afgiftsfri petroleum stopper den 15. august.

Hr. Jens Thoft stillede et spørgsmål om, hvorledes disse ikrafttrædelsesbestemmelser i praksis skal forstås. Således som jeg forstod hr. Jens Thofts spørgsmål, kan jeg svare på følgende måde. Hr. Jens Thoft spurgte: Kan der køres afgiftsfri petroleum ud i nat? Svaret er nej. Fra den 14. august kl. 0.00 kan der ikke længere udleveres afgiftsfri petroleum. Det betyder, at der ikke kan køres afgiftsfri petroleum ud. Men fra ikkeregistrerede virksomheder kan der indtil den 14. august kl. 0.00 ske afgiftsfri salg af allerede udleveret afgiftsfri petroleum.

Jeg vil gerne sige, at det ændringsforslag, der er stillet, har det samme sigte som den oprindelige 40.000-liters-regel, men jeg føler, det er meget tilfredsstillende, at forligspartierne har været enige om at udrydde enhver tvivl om, hvornår det afgiftsfrie salg af petroleum stopper. Derfor kan jeg selvfølgelig anbefale det forslag, der er stillet.

Glistrup (FP):

Skatteministeren har lige repeteret den almindelige regel ved afgiftsskærpelse, nemlig at allerede indkøbte lagre ikke bliver ramt. Så siger han, at ved dette hovsaindgreb, som vi behandler nu, skal allerede indkøbte lagre rammes hos registrerede virksomheder, og hos ikkeregistrerede skal de stort set også rammes, men man kunne få et skrabt lager på 40.000 l efter det oprindelige lovforslag. Det er altså cirka 40 kundeekspeditioner, som så kunne gå. Men om denne fordel for ikkeregistrerede virksomheder siger skatteministeren så: På grund af henvendelser fra branchen har vi opgivet selv dette lille tilløb til at opretholde normal retssikkerhed. Men de branchehenvendelser, der er kommet, er kommet fra registrerede virksomheder, og der er jo ikke noget mærkeligt i, at registrerede virksomheder synes, at ikkeregistrerede virksomheder skal have det samme knald i låget, som alle registrerede virksomheder får. Derfor gælder det argument ikke. Men, siger skatteministeren så, så kan de jo sælge hele den 14. august i stedet for selv at kunne bestemme, hvordan de skal fordele deres salg. Det vil selvfølgelig være meget rart, hvis den 14. august var noget, der lå langt ude i fremtiden, så de virkelig kunne planlægge deres ting, hvornår de skulle køre til stranden med deres familie, og hvornår de skulle gå til tandlægen osv., men det er der overhovedet ikke mulighed

[Gillstrup]

for, for den 14. august er snart forbi. Den 14. august er allerede begyndt. De mennesker, der er tale om, har bestemt ikke regnet med, at den 14. august skulle være en arbejdsdag, så altså den grundlæggende retssikkerhedsregel, som i forvejen var meget, meget stærkt barberet ned til fodsålerne i selve lovforslaget, er nu totalt fjernet. Det har skatteministeren i og for sig meget klart redegjort for her fra talerstolen, og han slutter så med at sige, at han er så tilfreds med, at alle disse normale retssikkerhedshensyn er forsvundet i denne fuldstændige hovsalovgivning, som alene er præsteret, fordi man er pisket frem i manegen af nogle usaglige journalister. Det var jo det, der var sandheden i det, ministeren sagde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter. (Lovforslag nr. L 242).

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 16 stemte for, 71 imod; 34 stemte hverken for eller imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 3 til ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 51 stemte for, 72 imod.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2

vedtoges med 128 stemmer mod 2.

§ 2 i den nye affattelse

vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 5 til ændringsforslag nr. 4 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af underændringsforslag nr. 3.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 3

vedtoges med 128 stemmer mod 2.

§ 3 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Tillæg til dækning af petroleumsafgift). (Lovforslag nr. L 243).

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 56 stemte for, 73 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om stempelafgift m.v. (Forlængelse af foranstaltninger til imødegåelse af tvangsauktioner samt stimulering af omsætningen af ejerboliger). (Lovforslag nr. L 244).

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 56 stemte for, 74 imod.

§§ 4 og 5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag, tirsdag den 14. august 1990, kl. 0.55 med anden (sidste) behandling af B 80 og tredje behandling af L 242, L 243 og L 244, dvs. de lovforslag, der har været til anden behandling i indeværende møde.

Mødet hævet kl. 0.52
